

Mars

Dagboka 1. mars 1950

Mars – å det er vår!
Kjem linn sumarvind
smeltar snøen i fjellet.
Skarp, blank sol
gumlar og et på telen,
pressar ut feittet i dråpar
or silda på låveveggen.

Høyr! Staren reinskar strupen
i kvistholet i stabbursveggen.
Han bygg – utan løyve og konsesjon –
han og ho – samlar vyrke,
tømrar og tettar – tomme for tomme,
tek seg ei kvild og kvittrar.

Gjøfjøre – mettande auge
av fersk tang og feit sand.
Nykomne kjelden trippar og spring
på sanden på reine, raude føter,
heimesæl og lukkeleg.

Og her sit eg no åleine
langt burte frå alt.
Isheimen sveiper seg kald og klam
kring mitt hjarte som hutrar og frys.
Isingar piskar mot kinnet –
og her er berre endelaust hav.

Tekst: Johan Bernt Ulla